

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 572

25 tháng 6 năm 2006

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHẦN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Trung Thành

*Trung thành tận độ người thiếu phước
Qui y Phật Pháp không dấy bận
Sửa mình tiến hóa chuyện rất cần
Thành tâm xây dựng cứu người hiền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 11/05/2006 đến 17/05/2006

Copyright 2006 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Tự giác tâm để làm gì?
- 2) Chơn giác là sao?
- 3) Sống động là sao?
- 4) Quân bình qui một là sao?
- 5) Tự thức tâm là sao?
- 6) Nơi nơi là chỗ nào?
- 7) Đi đến nơi nơi để học hỏi?

<p>1) Mt Shata, 11-05-2006 8 : 10 AM <i>Hỏi : Tự giác tâm để làm gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa tự giác tâm để tiến hóa</p> <p>Kệ : <i>Tự thức tu tâm sống dễ dàng Qui y Phật Pháp tự bước sang Dịu tâm khai triển tự bạc bòn Thực hành chơn giác quý hơn vàng</i></p>	<p>2) Hai Không, 12-05-2006 8 : 20 AM <i>Hỏi : Chơn giác là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa chơn giác là thành thật</p> <p>Kệ : <i>Thức giác bình tâm tự phát quang Khai triển bình tâm tự luận bàn Qui nguyên thiên giác càng sống động Thành tâm tu luyện tự tâm an</i></p>
<p>3) Hai Không, 13-05-2006 8 : 30 AM <i>Hỏi : Sống động là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa sống động là vui tiến</p> <p>Kệ : <i>Thân tâm an lạc người người muốn Thức giác bình tâm ý thân bàn Qui một thực hành trong chơn giác Quân bình qui một tâm hành tốt</i></p>	<p>4) San Jose, 14-05-2006 8 : 35 PM <i>Hỏi : Quân bình qui một là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa quân bình qui một là cơ tạng đã đạt được trật tự và hướng thẳng về Trời</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm tu luyện hướng về Trời An vui thực tập tự nghĩ ngơi Hướng Trời thanh nhẹ qui hội tụ Giải tiến không ngưng tự thức tâm</i></p>
<p>5) San Jose, 15-05-2006 12 : 30 AM <i>Hỏi : Tự thức tâm là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa tự thức tâm là tự thấu triệt</p> <p>Kệ : <i>Thấu triệt rõ rệt chuyện đạo đời Minh tâm sáng suốt tâm tự thức Giải tỏa phiền ưu ngưng bớt đời Thành tâm tu luyện hiểu nơi nơi</i></p>	<p>6) San Diego, 16-05-2006 12 : 45 AM <i>Hỏi : Nơi nơi là chỗ nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa nơi nơi là chỗ đi đến</p> <p>Kệ: <i>Đi đến nơi nơi đều tự hiểu Chuyển hóa thâm sâu rõ các miền Sống vui ổn định tâm thanh thản Thức giác chính mình tự đào sâu</i></p>
<p>7) San Diego, 17-05-2006 2: 00 AM <i>Hỏi: Đi đến nơi nơi để học hỏi?</i></p> <p>Đáp: Thừa đi đến nơi nơi để học hỏi thực tế hơn</p> <p>Kệ: <i>Nơi nơi đều khác cần học hỏi Cần khôn qui một đều ban chiếu Thấu triệt tình ta rất nhiệm màu Qui y Phật Pháp không giờ dứt</i></p>	

HY SINH

Tu mà nói rằng: “Tôi muốn tu, tôi muốn gặp Thượng Đế, tôi phải hy sinh!” Hy sinh cái gì? Hy sinh từ miếng ăn, hy sinh của cải.... Hy sinh? Cái đó không phải cái hy sinh. Khi tôi muốn gặp Thượng Đế, khi tôi muốn biết được một vị Phật thanh cao quý mến của tôi, tôi phải diệt cái tham, không nên dùng chữ “hy sinh”. Hy sinh là sao? Là THAM! Tôi tham sanh quý tử tôi mới dùng cái hy sinh, cũng còn tham! Mà tôi diệt được cái tham tôi cần gì phải hy sinh. À... anh nói anh tu muốn gần Chúa anh phải hy sinh, hy sinh vợ, hy sinh con...! Anh tham dục anh mới cưới vợ chớ, anh tham độc tài anh mới không chế người đó chớ. Còn nếu mà anh không có độc tài thì nó bình đẳng xây dựng ở thế gian. Anh diệt được, anh minh lý rồi, anh thấy cái dục của anh chỉ giúp cho vợ anh một giai đoạn nào đó rồi không có kết quả gì hết. Nhưng mà anh tiến cái dục lên trên để hòa đồng với các giới, thì anh minh cái dục rồi anh mới diệt được cái tham, thấy không?

Còn người đời người ta nói “phải hy sinh, đừng dục!” Cái đó là kẹt nữa. Còn tham, hy sinh gì đâu? Ngoài khả năng anh không làm được mà làm sao anh hy sinh. Anh làm trong khả năng của anh thôi. Còn anh lấy chữ “hy sinh” là anh che chở cái tham lam của anh, thấy chưa! Cho nên nhiều người còn bị kẹt, nhiều... trong lãnh vực tôn giáo đã bị kẹt vì “hy sinh”. “Tôi hy sinh cả cuộc đời tôi làm một linh mục không vợ không con, tôi hy sinh”. Không phải, sai rồi ! Cái đó không phải tính về hy sinh. Nếu mà tính về hy sinh thì là còn tính toán. Tôi thấy rõ được lòng tham của tôi rồi và tôi chuyển cái tham này đi tới cái đại-tham không-động. Đó mới là đúng hơn. Đừng dùng chữ hy sinh mà kể lể với Chúa và người đời, không bao giờ thành công. Một chữ “hy sinh” mà bị làm lạc mãi không tu thành.

Hồi nào giờ anh đi nghe pháp không thấy có ai dám phá cái chữ đó. Nhưng mà tôi thấy rõ ràng họ đang sai ở chỗ đó. Họ tính toán với Trời Đất họ mới dùng “hy sinh”, còn họ chấp nhận họ là một người tham, mà chuyển cái tham đi tới đại-tham, vô-cực-tham, không còn tham nữa, đúng hơn. Bởi vì ở trong cái hành, hành sự thấy sự tiến giải thông minh. Còn không hành sự đâu có thấy sự, ngồi đó nói dốt, nói tôi hy sinh, đâu có làm cái gì cho nhơn quần đâu mà hy sinh, thấy không? Thành ra những vị đó cũng lẫn lộn và kẹt ở trong khổ tâm mà thôi, không có tự giải được.

Còn cái chúng ta, thấy lủ hủ, lủ hủ ngày đêm làm như vậy mà giải được hết. Bởi vì nó biết nó tham, nó biết nó ngu, nó biết nó sai, ai cũng tốt hết, nó chỉ học nơi tất cả mọi người. Đó! Nó là một cái Mô Ni Châu tiến hóa, nó được nhiều cặp mắt chiếu rọi cho nó, nó được nhiều thanh điện. Đông-Nam, Tây-Nam, Đông-Bắc, Tây-Bắc phối hợp và chiếu hóa cho nó, nó chịu sửa sai và nó nhìn nhận nó là học trò của mọi giới, nó tiến hóa lạ hơn. Nó là ông Thầy, thấy không?

Đâu có ai hiểu hết được, ngoài đấng tạo hóa không có ai hiểu hết được, thấy không? Mà mình lãnh chức là không được, thấy chưa? Không có chức. Có bạn để xây dựng học hỏi, chúng ta phải bằng lòng chấp nhận học hỏi mọi người. Không nên nói “tôi dạy mọi người”. Dạy mọi người là sai. Bởi vì cần khôn vũ trụ đang dạy chúng ta học chưa hết, làm sao chúng ta đi dạy người khác? Mà cần khôn vũ trụ là cái gì? Là nhờ nhơn quần ở đây chứng minh, thì nhơn quần ở xung quanh ngồi đây đều là dạy cái người nào mà lưu ý tới tới thanh điện thì bên trên chuyển hóa dạy tất cả, và chúng ta đồng học đồng tiến, thấy sự công bằng rõ rệt, thấy tình thương đạo đức cao cả phân minh, không có chỗ eo hẹp nữa. Nhưng mà không ai lợi dụng cái đó được. Lợi dụng cái đó là bị hạ liên, hư không đem tới đó là thấy người đó lợi dụng rồi, thấy chưa!

THEO PHẬT

Thân xấu xí, con hài lòng làm tu viện
Vì nơi đây là cung điện của tinh thần
Con hân hoan có chỗ để tu thân
Con vui sống hồn nhiên và chân thật
Con lấy cảnh chung quanh làm kinh sách
Con hòa đồng vì bản chất thương yêu
Hơi thở con, là thực phẩm nuôi con nhiều
Con niệm Phật để hiệp cùng Trời Đất
Lấy từ ái con tiến tu theo Phật
Lấy đức tin con bước tới vô cùng
Con luôn luôn giữ trọn hiếu trung
Theo Phật Tám con gìn lòng chính trực
Tội lỗi xưa con quyết tâm rửa sạch
Gắng tu thiền và niệm Phật ngày đêm
Con kiên tâm từng bước tiến lên
Để không hổ thẹn cùng Tổ Tiên Trời Phật.

Thanh Đa, 02-03-2004

TU ẾCH.

=====

NGỘ SƯ ÔNG

Bao giờ trở lại bên bờ giác
Để rõ sông mê vốn nhiệm màu
Ở bốn tường vây nên bão động
Con vào đây học biết nông sâu

Bên đây vẫn bốn mùa mưa nắng
Bão táp nên giờ chữa lặng yên
Thầy ơi! Con đã quên Thiên định
Đa mang trần cảnh, lắm ưu phiền

Ơn phước từ quê con đã gặp
"Thầy vào tư tưởng để ru con"
Những lúc đứng đi thềm lặng đó
Trong con Thầy dạy quá vuông tròn

Con ngỡ mình qua bể lặng yên
Tâm con vẫn học giải ưu phiền
Nam Mô Lục Tự gìn chơn ý
Vẫn cảnh đời mà tâm vẫn riêng

Tâm con học Đạo: Ý Tâm Thầy
- Có phải "Chuẩn hành ở tại đây"?
Gặp được Nhơn Ông nhờ bão động
Qua con Thiên Giác, thoáng đâu đây.

Long An, 04-03-1997

Trần Văn Chấn.

Tâm linh tự cứu

Phân hồn vất vưởng mãi bơ vơ
Cúng lạy cầu xin những ước mơ
Không chịu sửa mình tu sáng suốt
Chính mình phải lo cho mình do
Tình thương cha mẹ vô cùng tận
Bình đẳng công bằng thức giấc mơ
Chúa tể cần khôn tiêu thiên địa
Tình thương thực hiện sáng thiên cơ
5 thành cú chi 12-6-2006

=====

Thực hành điển pháp

Trên Trời có muôn ngàn vì sao
Vọng một ánh sao tình ái trao
Sinh lão bệnh tử sao hóa giải
Vài chiêu Điển Pháp Di Đà mau !
Xin thưa tuyệt kỹ thực hành pháp
Pháp lý vô vi tự sửa mau
Thường chuyển Pháp Luân thiên tịnh niệm
Soi hồn làm phước tình thương nhau
5 thành cú chi 12-6-2006

=====

NHÃN

Tức mà nhĩn được mới là hay
Để rồi tránh khỏi những ngày lo âu
Trên dưới hoà thuận khó đâu
Việt làm rất tốt đừng đầu tình thương
Cái gốc trăm nét tận tường
Nhĩn nhĩn tốt nhất con đường đi lên
Cha con nhĩn nhĩn mới nên
Vẹn toàn đạo lý sống bền thanh cao
Vợ chồng nhĩn nhĩn lẫn nhau
Gia can yên ấm biết bao ân tình
Bạn bè nhĩn được lặng thình
Nghĩa tình chẳng mất ân tình bền lâu
Nên lấy nhĩn nhĩn làm đầu
Tự nhiên nói được nhịp cầu mến thương
Người mà xem nhĩn là thường
Coi như cắt đứt con đường giao lưu
Ai ơi nhĩn được mới tu
Nhĩn nhĩn không được gây thù ích chi
Thanh Sĩ (TVTLTC)

=====

CON NGƯỜI TỪ ĐÁU ĐẾN?

Làm người đang sống tại trần
Là do Thượng Đế chiết phần xuống đây

Diễn linh quang hiệp đủ đầy
Vía hồn hội đủ thân này Cha ban
Người nay sống ở trần gian
Do hồn làm chủ chính trang xác phàm
Sống đời nhiều việc phải làm
Đừng mê danh lợi chớ tham của trời
Làm người chỉ sống một thời
Ráng lo tu sửa tìm nơi trở về
Cõi trần giả tạm đừng mê
Lợi danh vật chất nặng nề màng chi
Trần gian là bãi trường thi
Bền lòng tu học còn gì phải lo
Trong tay có pháp Thầy cho
Vô vi huyền bí tự do thực hành
Để giải bài học trước thanh
Thân tâm thường lạc phúc lành đến ta
Đường về Thiên Quốc nào xa
Nhất tâm tu học tìm ra cội nguồn
Cõi này sân khấu lắm tuồng
Có nhiều bài học vui- buồn- khổ ó an
Tiếng người thường gọi trần gian
Lắm bài thử thách Cha ban dưới trần
Mỗi con đều phải lãnh phần
Thuộc bài rồi được tiến gần bên Cha
Đệ huynh đoàn tụ một nhà
Nhờ thiên sáng suốt rời xa luân hồi
Thanh Sĩ (TV TLTC)

=====

TỰ THUẬT THI (17)

Tam bành lục tặc khác chi ma
Chúng có đâu xa sống chung nhà
Tai mắt miệng thường gây lắm họa
Thân tâm thanh tịnh bởi lòng ta

Tu ráng sửa mình giữa oan trái
Buông lòng thả trôi phải rước tà
Đường về Thiên quốc đâu là dễ
Chẳng quyết lòng tu khó gặp Cha

Muốn gặp được Cha nhớ học Hoà
Nhẫn hoà thành tựu diệt chúng ma
Tình thường gói trọn đâu còn ngại
Giữa chận chúng ma khỏi đến nhà
Chẳng nghi không lo đời ô trước
Mắt nhắm răng kê giữ ý ta
Ngoài hơi gươm huệ giữa oan trái
Trong niệm tâm kinh để đuổi tà
Thanh Sĩ (TV TLTC)

=====

TỰ THUẬT THI (18)

Tu hành nào tựa được ai đâu
Rõ thấu huyền cơ pháp nhiệm màu
Hít nhẹ khai thông luồng chân khí
Ánh sáng chuyển đều tận thâm sâu
Tiên thiên phật tánh người người có
Thanh điển luân lưu tận đỉnh đầu
Pháp luân thường chuyển tâm khai mở
Bộ đầu xuyên xuất định càng lâu

Có định được lâu mới rõ thiên
Tu chứng do mình tự tiến xuyên
Bởi tánh thuộc ngôi trời chẳng khác
Mạng nào rời thô để hườn nguyên
Thiên địa thuận hành sanh mẫu nhiệm
Tánh mạng song tu vạn sự yên
Di đà thường niệm tâm khai mở
Đạt thấu chơn không rõ lý huyền.
Thanh Sĩ (TV TLTC)

THÔNG BÁO KẾT QUẢ BẦU CỬ CỦA HAHVV TẠI TÂY ÚC

Chúng con xin gửi Đức Thầy cùng toàn thể giới kết quả bầu cử, gồm các thành phần Ban Chấp hành mới của Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc nhiệm kỳ 2006-2008 như sau:

1. Hội Trưởng: Nguyễn Thị Phụng
2. Phó Hội Trưởng Nội Vụ: Nguyễn Văn Đức
3. Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ: Lê Tấn Quốc
4. Tổng Thư Ký: Lê Thị Thanh Phượng
5. Thủ Quỹ: Lê Thị Tuyết Phượng
6. Cố Vấn: Trần Bình Kiệt

Thay mặt BCH kính thông báo
Nguyễn Thị Phụng

BẠN ĐẠO VIẾT

NGÀY LỄ THƯỢNG KIẾN Ở ĐỨC QUỐC

Từ khi biết tin Đức Quốc có một Trụ Sở mới, tôi rất là vui mừng. Sự ước mong của bạn đạo Đức Quốc đã được Bê Trên chấp thuận sau bao năm đợi chờ.

Sáng ngày thứ bảy 10 tháng sáu năm 2006 là ngày Lễ Thượng Kiến ! Một ngày thật đẹp, trời trong vắt, nắng hồng từ sáng sớm đến suốt ấm lòng bạn đạo Đức Quốc, tôi có cảm tưởng như một ân huệ Trời ban thêm cho ngày đặc biệt này.

Khi đến Trụ Sở, tôi rất là hớn hờ : ai nấy đều tay bắt mặt mừng, các em thiếu nhi đùa giỡn vui vẻ, không khí thật ấm cúng ! Bạn đạo ở đây sống thật tình với nhau, thấy rất là sung sướng :

“Giây phút tuyệt vời Trời ban cho ta !”

Ở Đức Quốc tôi thấy có sự hòa thuận thật sự, ai làm được gì thì làm, không so đo hay tranh giành lẫn nhau. Bạn đạo đối xử hòa nhã lẫn nhau và rất là vui vẻ. Tôi thấy rất là hay :

*“Vui đời hồn nhiên,
Vui đời lương thiện ...
Không mánh mung tranh giành với ai ...
Đời xinh đẹp, đẹp biết bao ! ...”*

như trong bài hát “Cho Đời Xinh Đẹp, Cho Hồn thanh Cao” vậy đó.

Trụ sở thật rộng rãi và rất là đẹp. Bên trong thì được chùi rửa, sơn phết và sửa sang mới (gạch, tường...), thật là sáng sủa, nhìn thật mát mắt. Bên ngoài được dọn dẹp rất là sạch sẽ, cắt tỉa, trồng trọt ..., đã có vài cây ăn trái và rau cải đã bắt đầu mọc lên rồi ! Còn nhiều chậu bông đang ngóng chờ người làm vườn đến...

Mới có ba tháng mà được tốt đẹp như vậy thật là quá hay. Bạn đạo Đức Quốc làm việc th. i. ệ. t là giỏi và thiệt là nhanh ! Người khách như em rất khâm phục và cảm thấy thoải mái trong khung cảnh xinh đẹp này.

Đến giờ làm Lễ Thượng Kiến, các em thiếu nhi đứng hàng đầu và bạn đạo đứng xếp thành hai hàng dài trước kiến, mỗi hàng là hai người, nam tả nữ hữu. Anh hội trưởng Nguyễn Xuân Nhân bắt đầu làm lễ, khẩn Đức Tô Sư, Thầy Lương Sĩ Hằng, Vĩ Kiên, và các Chư Vị Thiêng Liêng đến chứng Lễ Thượng Kiến và lòng thành của tất cả bạn đạo hiện diện tại buổi lễ. Rồi từng lượt bốn người, tất cả bạn đạo tiến lên lạy Kiến Vô Vi.

Buổi lễ tiến hành trong trật tự và nghiêm chỉnh. Số bạn đạo đến tham dự buổi lễ này khoảng chừng 50 người, kể cả trẻ em. Trong số đó có hai người ở ngoài Đức Quốc đến, ba của một bạn đạo từ Việt Nam qua thăm con và tôi, làm đại diện cho những bạn đạo không đến được, hi! hi!

Sau đó thì tất cả bạn đạo được mời ra dùng cơm trưa. Ban nhà bếp thì quá giỏi, làm một buổi cơm chay thật là ngon ! Nào là gỏi, rau cải xào thập cẩm, bún cà ri, món kho với hột gà, mì xào, xôi giò, canh spinach, v... v... Những món ngọt thì có chè đậu xanh cà với nước cốt dừa, bánh bao nhân mặn, bánh bao nhân ngọt, bánh bao chỉ, bánh bông lan... Về trái cây thì có xoài, bưởi, nhãn, bôm, chuối... Tôi ăn no nê ... mà còn được mang bánh ngọt về cho ông xã nữa !

Sau buổi cơm trưa, các em thiếu nhi vẫn tiếp tục ở ngoài chơi, còn người lớn thì trở vô lại trong phòng thiền để học TBPTDN. Ai nấy đều đóng góp vui vẻ và thật tình. Khi đến câu hỏi thứ sáu : “Bước sang để làm gì?”, thì một chị bạn đạo hỏi “Bước sang đâu?”, làm ai nấy đều cười rồ lên....

Học TBPTDN xong, bạn đạo rãi rác chung quanh Trụ Sở : từng nhóm đi dạo đây đó dưới ánh nắng hồng của một ngày tuyệt đẹp, có nhóm đứng nói chuyện ở một gốc vườn, các em thiếu nhi chạy tung tăng đùa giỡn, có hai nhóm ngồi đánh cờ tướng dưới gốc cây thật là mát mẻ, có vài nhóm ngồi trò chuyện trong phòng ăn...

Bữa nay là ngày mà bạn đạo Đức Quốc có thể ca vài câu của bài hát “Đời Vui Thế!”:

*”Đời ta mùa xuân khai hội...
Vườn lòng ta màu hoa xinh đẹp...
Đời vui thế !
A! Đời thì vui thế !...”*

Trong lúc đó thì những bạn đạo trong Ban Chấp Hành họp trong phòng thiền để bàn những việc cần và còn phải làm cho Trụ Sở được hoàn tất, tươm tất và tốt đẹp hơn.

Sau buổi họp, Ban Chấp Hành mời tất cả bạn đạo chụp hình chung để lưu niệm, trước khi chia tay với những bạn đạo không ở lại đêm.

Bây giờ là gần 6 giờ chiều, anh hội trưởng đi ra sắp xếp xe để đưa Mẹ (Bác Cam), vài bạn đạo về và đưa tôi ra phi trường.

Kỳ này tôi đi dự Lễ Thượng Kiến ở Đức Quốc rất là vui và học hỏi được nhiều. Tôi chúc bạn đạo Đức Quốc luôn luôn vui vẻ, hòa nhã và thuận thảo với nhau như vậy, đừng thay đổi : thật là một thiên đàng tại thế !

Tôi gửi lời chào và cảm ơn tất cả bạn đạo Đức Quốc!

Huệ Tuyết